

radikale Parti, der jo ogsaa indrømme, at der skal nye Indtægter til, ment, at man kunde gennemføre den Beskatning, der er nødvendig, udelukkende ved en Forøgelse af Formue- og Indkomsts-katten, og at man ganske kunde skaane Forbrugsbeskatningen. Disse to Standpunkter ere jo paa en Maade Panderter til hinanden og diametrale Modsætninger. Men Flertallet i Folketinget har afvist disse ekstreme Standpunkter, som have faaet Udtryk der, og jeg tror, at Flertallet har gjort særdeles klogt deri. Naar Flertallet har gjort det, har det i saa Henseende fulgt Regeringen, der ved den Maade, hvorpaa den har tilrettelagt Sagen, tydeligt og klart har vist, at det er ikke Regeringen om at gøre at fremsætte, hvad jeg vilde kalde politiske Skatteforslag, Forslag, som i særlig Grad have en politisk program-mæssig Karakter. Det er jo bekendt, at Venstre og den Regering, der er udgaaet deraf, i meget høj Grad foretrækker en Beskatning, der saa nær som muligt rammer Skatteevnen, altsaa det, vi kalde en direkte Beskatning, fremfor en Forbrugsbeskatning. Det er jo ogsaa bekendt, at der i Folketinget — det viser jo vor skattepolitiske Historie tilstrækkelig tydeligt — er næret en ikke ringe Betænkelighed ved en saa betydelig Forøgelse af Spiritusbeskatningen, som her er Tale om. Ikke desto mindre har Folketinget overvundet sine Betænkeligheder og er gaaet ind paa Forslag, som løse det i Øjeblikket foreliggende finanspolitiske Problem saaledes, at man har vedtaget en betydelig Forøgelse af Forbrugsbeskatningen. Naar jeg tager de i Fjor gennemførte og i Aar foreslaaede Skatter under eet, ses det, at man har vedtaget at afholde den største Del gennem Forbrugsskatter: Man har vedtaget Forbrugsskat-ter til et Beløb af 8,300,000 Kr., Stempel- og Tinglæsningsafgifter til et Beløb af 2,850,000 Kr. og Formue- og Indkomst-skat til et Beløb af 4,500,000 Kr. Dette er jo ikke et ensidigt Udtryk for de skattepolitiske Anskuelser, som hyldes af Folketingets Flertal, det er et alvorligt Forsøg paa at imødekomme de Anskuelser, der næres oppe i dette høje Ting. Der er ogsaa herved taget Hensyn til de praktiske Vanskeligheder, som det unægtelig vilde medføre at tage et yderligere stort Beløb gennem Formue- og Indkomst-skatten. Folketinget har været besjælet af Ønsket om at faa en saa hurtig Afgørelse af denne Sag som muligt, fordi Landets Vel uafviselig kræver, at vi snart

komme ud af de nuværende uholdbare finansielle Forhold. Ligeledes har man ønsket at faa en saa fredelig Afgørelse af denne Sag som muligt, idet det ikke har været hverken Folketingets eller Regerin-gens Mening, at disse Sager i og for sig vare egnede til at være politiske Kamp-spørgsmaal. Derfor have vi lagt det hele til Rette saaledes, at vi have al Grund til at mene, at en Forstaaelse med dette høje Ting vilde blive forholdsvis let.

De Ændringsforslag, der ere stillede af det højterede Flertal, anser jeg allerede af finansielle Grunde for ganske uantagelige. Saaledes som Sagen staar paa nær-værende Tid, har Flertallet altsaa erklæret sig villigt til at bevilge Skatter til et Beløb af op imod 6 $\frac{1}{3}$ Million. Jeg siger op imod, thi det maa ikke glemmes, at ogsaa de Skattelove, som Flertallet erklærer sig villigt til at modtage, altsaa Forslagene om en Ølskat, en Spiritusskat, en Cigarettskat, jo paa forskellig Maade blive noget finansielt beklippede ved de foreslaaede Ændringer. Men jeg antager, at man kan sige, at der gennem Flertal-lets Forslag er vist Villighed til at bevilge op imod 6 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Om man vil tage Forslaget om Kultolden, ved jeg ikke endnu. Det foreligger der ikke noget om fra Ud-valget, og i den ærede Ordførers Betragtninger hørte jeg heller ikke noget derom. Heller ikke ved jeg, om man vil gaa med til den Besparelse paa 1,200,000 Kr., som skal fremkomme ved Reducering af Tilskuddet til Kommunerne med dette Beløb. Det var jo et lige saa nødvendigt Led i Regeringens Finansplan som Skatteforslagene. Jeg ved ikke, hvorledes det dermed staar. Det vil altsaa ses, at det, Flertallet har erklæret sig villigt til, er ganske overordentlig langt fra det, Regeringen anser for nødvendigt. Men selv om man nu vilde følge Regeringen i at fastholde Resten af Kultolden indtil Udgangen af 1917 og følge Regeringen i at give Afkald paa at yde Kommunerne 1,200,000 Kr. i Tilskud, saa er der os dog et Beløb af i det mindste 4 $\frac{1}{2}$ Million Kr. imellem. Jeg nødes til en kort Redegørelse for, hvorledes Stillingen efter min Mening i dette Øjeblik er, og hvorfor jeg allerede af finansielle Grunde mener ikke at kunne modtage et saa meget mindre Beløb end det, Regeringen har forlangt.

Jeg fremsatte en Række Betragtninger om disse Forhold ved Finanslovens Forelæggelse i Folketinget, men maatte der til Dels operere med Formodninger og Overslag. Det maa man ogsaa endnu paa